

Cathy Clement, Luxembourg: “Da jeg var barn følte jeg mig tryk, når jeg lå i min seng og læste bøger”

Min historie er om mig selv og mine tanker på et stort krydstogtskib.

Jeg var på en rejse i Middelhavet i sommeren 2016 på et krydstogtskib. Det var første gang, jeg var på sådan en slags rejse, og jeg lærte mange ting om mig selv på den tur. Der var gode oplevelser, men også dårlige, og jeg skrev dagbog undervejs, så jeg besluttede mig for at tage udgangspunkt i den dagbog og lave den til en novelle.

Da jeg var 7-8 år gammel besluttede jeg mig for at blive forfatter. Jeg har altid været fascineret af bøger. En af mine første bøger var en eventyrsamling af Astrid Lindgren. Mine egne historier, jeg skrev som barn var for det meste glade, simple historier. Men også engang i mellem sørgelige. Jeg har haft mange sørgelige oplevelser i min barndom, og for at trøste mig, dykkede jeg ind i bøgernes verden. Jeg følte mig tryk, når jeg lå i min seng og læste bøger. Mine forældre syntes ikke altid om, at jeg brugte al min tid på at læse. De ville have, jeg skulle ud og lege, og når jeg så endelig gik ud, så sneg jeg en bog med og fandt et stille hjørne i haven, hvor jeg kunne ligge og læse. Da jeg blev ældre, tog jeg i bogbussen og læste den ene bog efter den anden. Jeg læste også i frikvartererne i stedet for at være sammen med mine klassekammerater. Der var en anden pige, der var ligesom mig. Som altid læste. Vi sad ofte side med næserne i hver sin bog. Når de andre gjorde grin af os, lod vi som om, vi ikke hørte dem. Bøgerne var vores beskyttelse.

Jeg har altid skrevet for teenager, fordi jeg selv startede med at skrive, da jeg var teenager. Jeg tænkte ikke over, hvem jeg skrev til. Jeg skrev bare, hvad jeg tænkte og følte. Jeg har planer om, at jeg en dag vil skrive en roman for voksne. Men jeg skal være ældre og have mere erfaring.

Jeg foretrækker at skrive i min seng på min bærbare computer. Jeg har ikke engang et skrivebord. Mit problem er bare, at jeg aldrig har tid nok til at skrive. Jeg har et barn, en kæreste og et fuldtidsjob som sygeplejerske, så det er svært at finde tid. Jeg er også ved at tage en sang-uddannelse, og jeg går ofte i kirke, hvor jeg bruger tid på at bede til Gud. Så alt i alt leder jeg efter tid til at skrive mere.